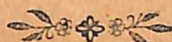
உ

சிவமயம்.

இரட்டைப்புலவர்கள்

அருளிச்செய்த

திருத்தில்லைக்கலம்பகம்.

பிரமஸ்ரீ - ம-ா-ா-ஸ்ரீ

செங்கல்வராயமுதலியார் குமாரரும்

காஞ்சிபுரம் மகாவித்வான்

ஸ்ரீமத்-கந்தசாமிமுதலியாரவர்கள்

மாணக்கருமாகிய

ம-ா-ா-ஸ்ரீ

முருகேசமுதலியாரவர்களால்

சென்னை:

இந்து தியலாஜிகல் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897.

இதன்விலை அணா உ.

சிவமயம்.

இந்நூலாசிரியர்சரித்திரச்சுருக்கம்.

அருந்தமிழ்மாதுக் கிருந்தனித் தானமாகிய தென்னாட்டிலே ஆமிலந்துறை என்னும் க்ஷேத்திரத்திலே முற்றவமுதிர்ச்சியாற் றெய்வீகமமைந்த மூதுணர்புலவர்களிருவர், எங்கும் புகழ்பெற்ற செங்குந்தமரபின்கண் சிவனடிமறவாச் செல்வர்களாயிருந்த அரபத்தர் சிவசரணர் என்னும் இருவர்க்கும் அரும்புதல்வர்களா யவதரித்து வளர்ந்தனர். இவ்விருபுலவர் உறவின்முறைமையில் அத்தை மகனாகவும் அம்மான் மகனாகவும் அமைந்தார்கள். ஆயின் இவர்களுள் ஒருவர் முடமாகவும் ஒருவர் குருடாகவுமிருந்தமையின் இவர்களுக்குள்ள ஒற்றுமையால் குருடரா யுள்ளவர்மேல் முடமாயுள்ளவர் ஏறிக்கொண்டு ஊரில் உலாவிவருவர். அதனாலவர்களுக்கு ஆதிநாள்முதலாக இரட்டையரென்னு நாமமே வழங்கலாயது. அவ்விளம்பருவத்திலேயே இவ்விருவரின் இருமுதுகுரவர்களும் சிவபிரான்றிருவடிநீழலடைந்தமையின், அவர்களுக்குத் தாங்களியற்றவேண்டிய கடன்களைமுடித்து, அதுமுதல் சிவதலயாத்திரைசெய்வானெண்ணி, அப்பெருமான் அருளால் அருள்வாக்கடைந்து, பிரதமத்திற் பூலோககைலாயமெனவும் கோயிலெனவும் புகழ்பெற்றுவிளங்கும் புண்டரீகபுரமென்னும் சிதம்பரக்ஷேத்திரத்தையடைந்து, சபாநாதரைத் துதிப்பதற்காகத் தொடங்கிப் பலபாவினங்களமைந்ததாய் அம்மானை புயவகுப்பு மதங்கம் காலம் சம்பிரதம் கார் தவம் குறம் மறம்பாண் களி சித்து இரங்கல் கைக்கிளை தூது வண்டு தழை ஊசல் என்னும் பதினெட்டுறுப்புக்

களுமியைந்த கலம்பகமென்னும் இப்பிரபந்தத்தைப்பாடி யரங் கேற்றி யருள்பெற்ருர்கள். அதன்பின் மற்றொருநாள் சபாநாத ரைத் தரிசிக்கவேண்டிக் கோயிலுட்செல்லுகையில், ஒருவன் மிகவாடம்பரத்தோடு தமக்கெதிரில்வர, அவனைப் புகழ்ந்து பாடினார்கள். அவன் கல்வியறிவில்லாதவனாகையால் இவர்க ளைச் சம்மானியாது இறுமாந்திருப்ப, அதுகண்டமுடவர்-

"மூடர்முன்னேபாடன்மொழிந்தாலறிவரோ
வாடெடுத்ததென்புலியூரம்பலவா."

என்றுரைத்தனர். அதுகேட்டுணர்ந்த குருடர்-

"ஆடகப்பொற் - செந்திருவைப்போலணங்கைச்சிங்காரித்
னந்தகனேநாயகனானல்." [தென்னபய

என மற்றதையுமுரைக்க, இவையெல்லாங்கேட்டு அவனருகி லிருந்தவோரறிஞன் அவனுக்கிப்புலவர்கள்பெருமையைக்கூறிப் பரிசில்தரச்செய்ய, அதுபெற்றவிவர்கள் பின்னரங்குநின்று நீங் கித் திருவாமாத்தூர் என்னும் க்ஷேத்திரத்தையடைந்து அங் கெழுந்தருளிய அழகியநாதரைத்துதித்துக் கலம்பகம்பாடியரங் கேற்றுவதானார்கள். அக்காலப் பிரபந்தத்துள்ள ஓர் பாடலிற் பம்பையாற்றிற்கு மேற்கரையிலுள்ள கோயிலென்றுகூறியிருப் பதை அச்சபையிலுள்ளோர்கள் கேட்டு நகைத்து, இப்பம்பை யாறு மேற்கேயோடியிருப்பதை இவ்விருவருள் கண்ணில்லார் காணாவிடினும் கண்ணுளாரேனுங் காணவில்லையா? என்று பரி கசித்தார்கள். அஃதுணர்ந்த புலவர்களிருவரும் நமதுவாக்கில் விளக்குவித்தருளிய திருவருட்செயலை யுணர்ந்தபிறகே இப்பிர பந்தத்தை யரங்கேற்றி முடிப்போமென வெழுந்துபோனார்கள். அன்றிரவு சிவபிரான் திருவருளால் சத்தமேகங்களும் ஆரவாரி த்து அதிவிருஷ்டியாய்ப் பொழிந்தமையின், அந்நதி முன்

ஞேடியிருந்த வழியைத்தடுத்துத் தென்றிசையாயோடி வட திசையாய்த் திரும்பும்படி செய்தது. சூரியோதய மாவதற்கு முன் இவ்வாறுயினமையின் அன்றுமுதல் இப்புலவர்களரு ளிய "மேற்கரைக்கோயில்" என்பதே மெய்யாய்விட்டது. அதுகண்ட அத்தலத்தாரும் ஏனையரும் அதிசயமும் அச்சமு முடையவர்களாகி, இப்புலவர்களைவணங்கி யாங்களியற்றிய அப ராதத்தை மன்னித்தருள்வீர்களாகவென்று வேண்டினார்கள். உடனே திருவுளமிரங்கினவர்களாய் இவ்விருவரும் முன்னாளில் நிறுத்திய பாடலைத்தொடங்கி வாசித்து அரங்கேற்றி முடித்துச் சிவபிரான் அருள்பெற்று அங்குநின்றும் நீங்கி, "தெண்ணீர் வயற்றொண்டை நன்னாடு சான்றோருடைத்து." என ஔவை ப்பிராட்டியார் அமுதவாக்காற் பாடல்பெற்றுள்ள அருந்தமிழ் நாடாகிய தொண்டைநாட்டை யடைவானெண்ணிவருகையில் இடையிலுள்ள திருவாமூர் என்னும் க்ஷேத்திரத்தைக்கிட் டினார்கள். அக்காலிருவர்க்கும் பசிநோய்வருத்தலால் அத்தலப் பெருமானைக்குறித்து முடவர்-

"தேங்குபுகழாங்கூர்ச்சிவனேவல்லாளியப்பா
நாங்கள்பசித்திருக்கைஞாயமோ-"

என்றோதினர். உடனே குருடர்-

"போங்காணும்-கூறுசங்குடோன்முரசுகொட்டோசைய
சோறுகண்டமூளியார்சொல்.", [ல்லாமற்

என்றோதினர். இப்படி யிருவரும் பாடியவளவில் அப்பெ ருமான் அருள்சுரந்து ஓரந்தணர்வடிவாய்வந்து பொதிசோறளித் தருள, அதனை இவர்க ளுண்டுகளித்து அப்பெருமான்மீதும் ஓர் பிரபந்தம்பாடி யருள்பெற்று அங்குநின்று நீங்கித் தொண்டை நாடென்னும் உருவமைந்தபெண்ணிற் கொளியமைந்த வதனம்

போல்விளங்கும் ஸ்ரீகாஞ்சிமாநகரத்தையடைந்து, ஏகாம்பரநா தரைக்குறித்தோர் கலம்பகம்பாடியரங்கேற்றி, அத்தலம் சிறந்த வற்றினுஞ் சிறந்தனவான கச்சபாலயம் திருவேகம்பம் திருமயா னம் திருக்காயாரோகணம் மகாகாளேசம் திருமேற்றளி அனே கபேசம் கடம்பை பணாதரேசம் மணீசம் வராகேசம் சுரகரேசம் பரசுராமேசம் வீரட்டகாசம் வேதநூபுரம் உருத்திரர்கா இந்தி ராலயம் சதுர்முகசங்கரம் திருமாற்பேறு திருவோத்தூர் என் னும் இத்திருப்பதிகள் இருபதுடையதாயும், காமகோட்டமும் குமரகோட்டமும் விஷ்ணுவாலயங்களும் உடையதாயும் விள ங்கலின் அத்தலத்தை நீங்கற்கருமையாய்ச் சிலகாலம் வசித் திருந்தனர். அக்காலையில் சிவபிரான் திருவிழாநடக்கையில் பவனிவரும்போது அப்பவனியைச் சிறப்பித்து ஏகாம்பரநாத ருலா எனவோரற்புதப்பிரபந்தம் பாடினார்கள். அதையரங்கே ற்றுகையில் விநாயகஸ்துதியெடுத்து,

"சாற்றியவாயிரக்கான்மண்டபத்தின்சார்வாக
வேற்றமுடனேயினிதிருந்து-போற்றும்
விறல்விகடசக்ரவிநாயகனையேத்துந்
திறல்விகடசக்ராயுதம்."

எனக்கூற, அரசனும் அங்குவந்திருந்த சபையோர் யாவ ரும் ஆயிரக்கான்மண்டபமும் விகடசக்ரவிநாயகரும் இங்கில்லை யேயென, அதற்கிவர்கள் "நாமும் அறியோம் அவளும் பொய் சொல்லாள்.''எனக்கூறி அவ்விரண்டும் வெளிப்படுங்கால் அரங் கேற்றுவோமென்று மீண்டும் தென்றிசையாய்ச்செல்லும் வழி யில், மாங்காடென்னும் ஊரின்கணுள்ள ஓர்வேளாளனுடைய பெண்ணை அவளதுமாப்பிள்ளைவீட்டுக் கழைத்துக்கொண்டுசெ ல்லும் பண்ணையாள் காடடர்ந்துள்ளவிடத்தில் புணர்வதாகக் கண்ணுள்ளார் கண்டு வியந்து,

"மாங்காட்டுவேள்ளான்மகளைமணமகன்பாற்
போங்காட்டிற்பண்ணைபுணர்ந்தானே."

எனப்பாடினர். அதைக்கேட்ட பண்ணையான் இவர்கள்தி றந் தெரிந்தோனுகையால் திடீரென் ருேடிவந்து வீழ்ந்து வணங்கிப் பெண்ணுக்கு நடந்துவந்த விளைப்பால் நளிர்சுரமுண்டாக அதனுல் மேலேறி யழுத்திப்பிடிக்க நேரிட்டதென் ருேதலும் கண்ணில்லார் அவன்மீது கருணைபாராட்டி, மற்றையர்சொல்லியதிற் பெருமிதப்பொருள் பயப்பிக்குமாறு "ஆங்காணும்." என்ற தனிச்சொற்பெய்து, பின்னர் திருக்குறளையே பிரமாணமாகவெடுத்து,

"மக்கண்மெய்தீண்டலுடற்கின்பமற்றவர்
சொற்கேட்டலின்பஞ்செவிக்கு."

எனப் பாடிமுடித்துக் காவித்தண்டலமென்னும் ஊரையடைந்து அங்கு தனிகனுயுள்ள ஓமளநாதனென்னும் வேளாளனிடஞ் சென்ருர்கள். அவனிவர்களைக்காண்டலும் பெரும்புலவர்களென்றறிந்திருந்தும் தனதைசுவரிய கருவத்தினுல் சற்றுமதியானுகிப் பலவாறுவைது வெளியிற்றுரத்த, அவனண்டைவீட்டுக்காரனும் அவனினத்தனும் அவனது கம்பத்தம் பார்ப்பவனுமாகிய ஒருவனும் சற்று மதியாதசீற, இப்புலவர்கள் மனம்வருந்தி வீதிக்கண்வந்து இவருளொருவர்-

"ஒருகாவித்தண்டலம்வாழோமளநாதன்வீ
டிருகாலும்பற்றியெரிக."

என்ருேதினர். அதுகேட்ட மற்ருெருவர்,

"அருகாருங்-கம்பத்தான்வீடுங்கலந்தெரிகமற்றிவர்கள்
சம்பத்தெல்லாமொழியத்தான்."

எனவோதி அப்பாற்சென்ருர்கள். உடனே யவ்விருவர் வீடுந் தற்செயலாய்த் தீப்பற்றிச் சகலசெல்வத்தோடு மழிந்தன. அவணின் றப்பாற்சென்ற புலவர்கள் பாண்டியதேசத்தினை நோக்கித் திருநெல்வேலிக்குச் சென்ருர்கள். அங்கே மூங்கிற் காடுநெருங்கி மேலேதழைந்தடர்ந்து வழியுங் குறுகியிருக்கின்ற விடத்தே தினந்தோறும் பாற்குடங்கொண்டு செல்லும் ஓரிடையன் அடியிற் சிவலிங்கமிருப்ப தறியாதுசெல்ல, அங்கு வரும்போதெல்லாம் பாற்குடமிடறிப் பாலபிடேகமாதலைப் பற்றி ஒருநாள் அவ்விடையன் கோபங்கொண்டு கோடரியால் வெட்டத்துணிய, அதை முடவராகிய புலவர்கண்டு-

“வேயின்றமுத்தர்தமைவெட்டிஞனோரிடையன்
ருயின்றமேனிதயங்கவே”

எனப்பாட, அதைக்கேட்ட குருடராகிய புலவர்-

“நேயாகே-ளெத்தனைநாளென்றேயிடறுவான்பாற்குடத்
யத்தனையும்வேண்டுமவர்க்கு.” [தை

எனப் பாடிமுடித்துச் சென்ருர்கள். இதனை யவ்வூரின்கணுள்ளா ரறிதலும் இவர்கள் வாக்குவிசேடத்தால் அவர்களுக்குச் சிவபுண்ணியத்திற் சிந்தைசெல்ல, அக்கா லரசாண்டிருந்த பாண்டியராசனைக்கொண்டு அச்சிவலிங்கப் பெருமானுக்கோர் ஆலயம்புதுக்கி நித்திய நைமித்தியங்கள் நடத்திவருவதானுர்கள். அப்பாலிப்புலவர்கள் திருவாலவாயென்னும் மதுரைமாநகரமடைந்து சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தரிசிக்கக் கருதிப் பொற்றுமரைத்தடத்துட் சென்று, முடவர் மேற்படித் துறையிலிருக்கக் குருடர் கீழ்ப்படித்துறையிலிருந்து தங்கள் வஸ்திரத்தைத் துவைப்பதாயினர்.அக்காலவ்வஸ்திரம் அலசியெடுத்துச் சேர்த்துப் பிழியுஞ்சமயத்தில் தற்செயலாய் அவர்கையினின்று நழுவி நீரில்விழுந் தமிழ, அதுகண்ட முடவர்-

"அப்பிலேதோய்த்திட்டடுத்தடுத்துநாமதனைத்
தப்பினனம்மையதுதப்பாதோ"

என்றோதிப் பரிகசித்தனர். அதுகேட்ட குருடர் வெட்கி,

"அப்படியே-யானுலுங்கந்தையதினுமோராயிரங்கண்
போனன்மயிர்போச்சுப்போ."

என்றோதி மீண்டனர். அப்போது முடவர் சற்றுவருந்தி,

"கண்ணாயிரமுடையகந்தையேயானாலுந்
தண்ணீர்குளிரையுடன்றாங்காதோ."

எனக்கூறினர். அதுகேட்ட குருடர்-

"எண்ணுதீ-ரிக்கலிங்கம்போனலென்னேகலிங்கமாமது
சொக்கலிங்கமுண்டேதுணை" [ரைச்

என்றுகூறி யுட்கார்ந்தனர். உடனே யச்சொக்கலிங்கப் பெருமானுடைய கிருபையால் நீரிலமிழ்ந்த கந்தைவஸ்திரம் நூதனவஸ்திரமாகி யெழும்பிக் கரையின்கணெறுங்கியிருக்க, அதுகண்ட முடவர் குருடராலதனைக் கொணர்ந்துவரச்செய்துலர்த்தி யுடுத்திக்கொண்டு இருவருந் தங்கள் நித்தியநியதிகளைமுடித்துச் சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தரிசித்து மீண்டவர்களாய் ஓர்நாள் பாண்டியராஜன் சமுகஞ்செல்ல,அவனிவர்களைக்காண்டலுந் தக்கபரிசில்தர வெத்தனிக்க, அதுகண்ட ஓர்துர்மந்திரி அதைத் தடுக்க,உடனே யிவர்களுள் கண்ணுள்ளவர்கண்டு கோபித்து-

"புராதனமானதமிழ்ப்புலவாயிந்தப்புன்குரங்கு
மராமரம்விட்டிங்குவந்ததென்னே."

என்று பாட, அதுகேட்ட கண்ணில்லார் காரணமறிந்துகொண்டு.

"வகைகேட்டிலையோ
தராதலம்வென்றதமிழ்மாறனையுந்தன்றம்பியையு
மிராகவனென்றுமிலக்குவனென்றுமிருந்ததுவே."

எனப் பாடிமுடிக்க, இவையெல்லா முணர்ந்த பாண்டியன் புலவர்கள் மகிழும்படி பரிசில்கொடுத் தனுப்பினன். அவன் பரிசிலாகக்கொடுத்த பொருளையும் தமதுணவுக் காகவேண் டுவனவற்றையும் ஒருவஸ்திரத்தில் முடிந்துகொண்டு வழி நடக்கையில், மலவிசர்க்கத்திற்காக அம்மூட்டையை ஓர் பிள் ளையார்கோயிலில் வைத்துச்சென்று கழித்துச் சௌசமுடித்து மீண்டு அம்மூட்டையை யெடுக்கப்போயினர். அப்போதம்மூ ட்டை யவிழ்ந்திருந்ததன்றி அதில் முடிந்துவைத்திருந்த பொ ருள்மாத்திர மில்லாமற்போனமையால் அங்கெழுந்தருளியுள்ள விநாயகக் கடவுளைநோக்கி ஒருவர்,

"தம்பியோபெண்டிருடிதாயாருடன்பிறந்த
வம்பனுநெய்திருடுமோமாயன்."

என்று கூறினர். உடனே மற்றொருவர்-

"நம்பியவிம்-மூத்தவனுநம்பான்முடிச்சவிழ்ப்போனெ [ன்செயலாங்
கோத்திரத்துக்குள்ளகுணம்."

என்றோதி யதனைமுடிந்து தலையின்கீழ்வைத்துக்கொண்டு இருவரு மங்ஙனே சிலநேரம் சயனித்திருந்து, பின்னரெழுந்து செல்ல அம்மூட்டையை யெடுத்தனர். அப்போததுமுன்னிரு ந்த பாரத்தினும் பதின்மடங் கதிகமாயிருத்தலைக்கண்டு விய ந்து முடியவிழ்த்துப்பார்க்க, அதனுள் முன்னர் காணுமற்போ னபொருள் விசேடமாயிருக்கக்கண்டு மகிழ்ந்து சிலநாளங்ஙன மிருந்து அதன்பினொருநாள் அந்தநாட்டிலேயே கொடையாளி யாகிய திருவேங்கடமென்பவனை யடுக்க, அவனிவர்களுக்கிரங்

இச் சம்மானம்பண்ணப்போந் தருணத்தில் அவன்தமயனாகிய கண்ணுக்கினியானென்பவன்றடுக்க, அதுகண்ட முடவர் சினந்து-

"தேன்பொழியும்வாயான்றிருவேங்கடத்துடனே
யேன்பிறந்தான் கண்ணுக்கினியான்காண்,"

என்றோத, அதுகேட்ட குருடர் விடயமின்னதென் றறிந்துகொண்டவராய்-

"யான்சொலக்கேள்- சீதேவியார்பிறந்தசெய்பதிருப்பாற்க
மூதேவியேன்பிறந்தாண்முன்." [டலுள்

என்றோதிமுடித்து மீள, இளையா னதுகேட்டு வருந்தி யுடன்சென்று சமாதானங்கூறித்தந்த பரிசில்களைப் பெற்றுக்கொண்டு நடுநாட்டைநோக்கிச் சென்றனர். அங்கே திருவண்ணாமலையில் சாத்தேயமத சித்தாந்தியான சம்பந்தாண்டானென்பவன் தன்றலைமுண்டிதமாகச் சௌளம்பண்ணிக்கொள்ளும் சமயத்தில் இவர்க ளவன்பாற்செல்ல, அவனிவர்களைக் கண்டு பெரும்புலவர்களென்றறிந்திருந்தும் தனது வித்தியாகர்வத்தினால் மரியாதைசெய்யாமல் ஓர் வெண்பா மன்னனென்றெடுத்து மலுக்கென்றுமுடிக்க வல்லீரோவென்றனன். அதுகேட்டவிவர்கள் நகைத்து ஒருவர்-

"மன்னுதிருவண்ணாமலைச்சம்பந்தாண்டாற்குப்
பன்னுதலைச்சவரம்பண்ணுவதேன்."

என்றுகூறினர். உடனே மற்றொருவர்.

"மின்னி-னிளைத்தவிடைமாதரிவன்குடுமிபற்றி
வளைத்திழுத்துக்குட்டாமலுக்கு"

என்றுகூற, அதுகேட்ட சம்பந்தாண்டான் கர்வமடங்கினவனாய்த் தக்கபரிசில் கொடுத்து வந்திப்ப, அதுபெற்ற புலவர்கள் மீண்டு அண்ணாமலைநாதரைத் தரிசித்துக்கொண்டு சே

ரதேயத்தினைநோக்கிச் சென்றார்கள். அத்தேயத்தி லிவர்கள் திருச்செங்குன்றூரின்க ணெழுந்தருளிய அர்த்தநாரீஸ்வரரைத் தரிசிக்கக் கடைமார்க்கமாய்ச் செல்லுகையில், அவ்வீதியி லிவர்களை யிடித்துக்கொண்டு சென்ற கொங்குவேளாளர்களுடைய பெண்டிர்களைக்கண்டு ஒருவர்-

"செங்குன் றூர்வேளாண்சிறுமியரெல்லாங்கொழுத்தே
னங்காடிக்கண்வந்தலைகின்றார்."

என்றுகூற, மற்றொருவர்-

"தங்கொழுநர்-போதாமளவுநன்செய்புன்செய்க்குழைத்தறங்கு
மேதாவிடிப்பவரற்றே."

என்றுகூறினர். இப்பாலிவர்கள் சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு அச்சேரநாட்டிலிருக்க மனமின்றிச் சோழநாடு செல்லக்கருதித் திரும்புகையில் மலையு மலைச்சாரலுமாகிய கடுவழியிற்சென்று வருந்துங்கால், ஒருவர்-

"குன்றுங்குழியுங்குறுகிவழிநடப்ப
தென்றுவிடியுமெமக்கெங்கோவே,"

என்றனர். அதுகேட்ட மற்றொருவரு மனஞ்சலித்து,

"ஒன்றுங்-கொடாதானைக்கோவென்றுங்காவென்றுங்கூறி
விடாதோநமக்கிவ்விடி."

என்றுகூறிநடக்க இருவரும் சோழநாடு குறுகி வழியில் தம்மைப்போன் றருள்பெற்று ஆசுகவிப் பெருமாளாகிய காளமேகப்புலவரைக்கண்டு தம்முடனழைத்துக்கொண்டு கமலாலயமென்னும் திருவாரூரையடைந்து, தேவாசிரியனைவணங்கிப் புற்றிடங்கொண்ட வன்மீகநாதரையும் வீதிவிடங்கப் பெருமானையும் சர்வலோக நாயகியாராகிய பிராட்டியாரையுந் தரிசித்து, மேலிருக்கும் புலவர்-

"நாணென்ருனஞ்சிருக்குநற்சாபங்கற்சாபம்
பாணந்தான்."

எனப்பாடி அவ்வடியைமுடிக்க நாவெழாதிருக்கின்ருர். அக்கால் அருகிலிருந்த காளமேகப்புலவர்-

"மண்டின்றபாணமே."

எனக்கூறினர். அதுகேட்டுக் கீழிருந்த புலவர்-

"தாணுவே-சீராருர்மேவுஞ்சிவனேநீயெப்படியோ
நேரார்புரமெரித்தநேர்."

எனப் பாடிமுடிக்க இருவருந் திருவருள்பெற்று அங்ஙனே யிருக்கையில், தாங்கள் பாடவெடுத்த பாடலுக் கியைய ஓர் வாக்கியமெடுத்துக்கொடுத்த காளமேகப்புலவர் திறத்தை மெச்சி,

"விண்டின்றகீர்த்திவிளைகாளமேகமே
மண்டின்றபாணமென்றவாயினிக்கக்-கண்டொன்று
பாகொடுதேன்சீனியிடும்பாக்கியம்பெற்ருேமிலையே
யாகெடுவோமுக்கிக்கென்னும்."

என்று கூறிஞர்கள்- அதுகேட்ட காளமேகப்புலவர் மகிழ்ந்து நம்மை யிவர்கள்துதிக்க நாம் வறிதேயிருத்தல் மரபல்லவென்றுகருதி,

"பூண்டாண்முறையிற்புவியுணூந்தாதன்மகனு
மாண்டான்மகனும்போன்ருனவுமக்—கீண்டெதுதான்
வாய்க்காதயிற்குலத்தீர்வானமுதமுங்கண்மொழிக்
கேய்க்காதேலென்மொழிக்கிங்கென்."

என்றுகூறித்துதித்து அவர்களிடத்தினின்றும் விடைபெற்று அரிதில் நீங்கினர். பின்னரிப் புலவர்களிருவரும் பலநாளங்கிரு

ந்து காளமேகப்புலவரை மீண்டுங் காணவேண்டுமென்னும் விருப்பால் அவருடைய வாசஸ்தானமான திருவானைக்காவலுக்குவர, அப்போது தெய்வகதியால் அப்புலவர் தேகவியோகமெய்தி அவரது திருமேனி மயானத்தில் வேகக்கண்டு இவ்விருபுலவர்களுமாகத் துக்கித்து,

"ஆசுகவியாலகிலவுலகெங்கும்
வீசுபுகழ்க்காளமேகமே - பூசுரா
விண்கொண்டசெந்தணலாய்வேகுதேயையையோ
மண்டின்றபாணமென்றவாய்."

எனப்பாடிச் சோழநாட்டிலுள்ள மற்றத்தலங்களையுந் தரிசித்துக்கொண்டு மீளவுமுன்விட்டுவந்த தொண்டைநாட்டை நோக்கி நடந்துவருங் காலையில், காஞ்சிமாநகரத்தில் அரசாண்டிருந்த சோழவம்சத்தினன் ஓர்நாள் யாதுகருதியோ யாகஞ்செய்தற்கெண்ணிப் பூமியைத் திருத்துகையில் மணன்மேடாயிருந்தது கரைந்து ஆயிரக்கான்மண்டபமும் விகடசக்ரவிநாயகராலயமும் விளங்கக்கண்டு ஆனந்தக்கடலிலாழ்ந்து பரவசனாய் இவ்விருபுலவர்களையும் ஒற்றரைக்கொண்டு வரவழைத்து அவர்கட்குவந்தனைவழிபாடுபுரிந்து, "ஓ! தெய்வீகப்புலவர்களே! தாங்க ளுலாவிற் குறித்தபடியே நிகழ்ந்தன: அதியற்புதமே! தங்களுலாவுந் தெய்வீகவுலாவே: தங்கள்வாக்கும் தெய்வீகவாக்கே: எனப்புகழ்ந்து அரங்கேற்றுதல் செய்வித்துப் புலவர்களுக்குக் கனகமழைசொரிந்து சந்தோஷப்படுத்தினன். அன்றுமுதல் அவ்வுலாவிற்குத் தெய்வீகவுலாவென்று பெயராயிற்று. இவ்வாறிப்புலவர்கள் சோழநாடு பாண்டிநாடு சேரநாடு நடுநாடு தொண்டநாடு முதலிய எல்லாநாட்டினுமுள்ள சிவாலயமாதிய தேவாலயங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு, முடிவில் கைலயங்கிரிக் கிருப்பிடமாகிய வடநாடடைந்து; அதுகாறுங்

தாங்கள் ஆங்காங்கு தரிசித்த சிவமூர்த்தி விண்டுமூர்த்தி முத லியவைகளில் சுவயம்புமூர்த்திகளைக்குறித்து "சுவயம்புலா" என்னுமோர் பிரபந்தம்பாடி, மீண்டுமெம் மூர்த்திகளைக்குறித்து "அம்மானை"என்னுமோர் பிரபந்தமும் பாடத்தொடங்கி,அவ்வ ம்மானையென்னும் பிரபந்தத்தில் ஒருவரொரு தலத்தேவதை யின் திருவிளையாடல் அடியிற்காட்டுமொதிரியாய் இன்னதென் றோரடியால் குறிப்பிக்க, மற்றொருவரதிற் பிரசினங் கற்பித்து வேறோரடியால் வினவ, அதற்குக் கலைமகளார் விஞேதார்த்த மாகத் தனியடியால் விடைதர, இப்படி யனேகம்பாடல்களை "மூவரம்மானை"எனவழங்குமாறு திருவாய்மலர்ந்தனர். அவை வருமாறு-

"சித்தம்பூர்வாழுஞ்சிவனளித்தபிள்ளையார்
மெத்தப்பெருவயிறுவீங்கினர்காணம்மானை
மெத்தப்பெருவயிறுவீங்கினரேயாமாயி
னித்தரையின்மீதவருக்கேச்சன்றோவம்மானை
இரவுபகல்குட்டுணிக்கிங்கேச்சுண்டோவம்மானை."

எனவும்;

"ஆதாரமாங்குடந்தையாதிகும்பேச்சுரனர்
கோதாடுமென்மதனைக்கொன்றெரித்தாரம்மானை
கோதாடுமென்மதனைக்கொன்றெரித்தாராமாயின்
மாதாபிதாக்கள்பழிவாங்காரோவம்மானை
வாங்குதற்குமுன்வாயின்மண்விழுந்ததம்மானை."

எனவும்.

"இப்பூமிதன்னிலியல்பார்திருத்தணியில்
முப்பூவினையுமுருகருக்கேவம்மானை
முப்பூவினையுமுருகருக்கேயாமாயி

னப்பவருக்கங்கேயரிதல்லோவம்மானை
அவர்க்குமுகமாறனலப்பரிதோவம்மானை."

எனவும்,

"அடுத்ததிருக்காவிரிசூழணியரங்கரெப்போது
மெடுத்ததிருக்கோயிலைவிட்டெழுந்திராரம்மானை
எடுத்ததிருக்கோயிலைவிட்டெழுந்திராராமாயின்
படுக்கையிலேவிடந்தீண்டிப்பட்டனரோவம்மானை
பட்டனரென்றன்றேபருந்தெடுத்ததம்மானை."

எனவும்,

"தெண்டிரைசூழ்தில்லைச்சிவகாமித்தாயார்க்குக்
கண்டமெலாஞானக்கரும்பதுகாணம்மானை
கண்டமெலாஞானக்கரும்பதுவேயாமாயி
னண்டர்பிரானைதனிலாடானேவம்மானை
ஆடிப்புலியூரமர்ந்தனன்காணம்மானை."

எனவும் வருமாற்றாலறிக. இப்படி யளவற்ற பாக்கள்பாடி அளவற்ற வற்புதங்களை விளைத்திருந்து சிவானந்தப் பெரு வாழ்வடைந்தனர். அன்றியு மிப்புலவர்கள் வீரசம்பு என்னு மோர் பிரபுகொடுத்த பரிசிலைத் தமதிடதுகையால்வாங்க, அதற்கவர்-

"பதிவீரசம்புவென்றுபாராமற்கல்விக்
கிதமுடையிரட்டையரேயீகை—யுதவில்வலக்
கைத்தலத்திற்கொண்டுகளிக்காமலும்மிடது
கைத்தலத்திற்கொள்ளுவதேன்காண்"

என்னுமிப்பாவினால் வினவினரென்றும், அதற்கிவர்கள்-

"கூவராயன்றியாகங்கொள்வோம்வலக்கைமுடி
யாவர்தரினுமிடக்கைகொள்வோம்—பூவுலகில்
மின்பணிமின்னார்மதனேவீரசம்புவேயினிநா
மின்பமுநேரோமினி"

என்னுமிப்பாவினுல் விடைதந்தனரென்றும், அதற்கவர் மீண்டும்-

என்னுடையபேரும்புகழுமிருஞ்சிரு
மென்னுடையவீகையுங்கண்டெப்படிநம்—முன்னவனை
யாவலுடன்மேலாயறைந்தீரிரட்டையரென்
கூவராயன்றன்குணம்.

என்னுமிப் பாவினுல் வினவினரென்றும், அதற்கவர்கள் மீண்டும்-

மாதாபிதாவவனேமன்னுகுருதெய்வமவன்
ருதாவவனேதருக்கீர்த்திக்—காதாரன்
த்யாகசமுத்திரன்றண்கூவராயன்ற
னீகைதனைச்சொல்லவெளிதோ.

என்னுமிப் பாவினுல் விடைதந்தன ரென்றும் ஓர்கதையுங் கவிகளும் வழங்குகின்றன. இப்புலவர்கள்பாடிய கலம்பகங்கள் மிகச்சிறந்ததென்பதை,

"'வெண்பாவிற்புகழேந்திபரணிக்குச்செயங்கொண்டா
ன்விருத்தமென்னு, மொண்பாவுக்குயர்கம்பன்கோவையு
லாவளமடலுக்கொட்டக்கூத்தன், கண்பாவுகலம்பகத்தி
ற்கிரட்டையர்கள்வசைபாடக்காளமேகம், பண்பாகப்பகர்
சந்தம்படிக்காசலாதொருவர்பகரொணுதே."

எனப்பிற்காலத்தார்கூறிய செய்யுளானும், இவர்கள் வேளாண்மரபின ரல்லரென்பதையும் செங்குந்தமரபினரேயென்பதையும் இரட்டையர்களாகப் பிறந்தவரல்லரென்பதையும்,

"அத்தைமகன்குருடம்மான்மகன்முடமாகிக்கீழ்மே
லொத்துறைந்தேகூறுபாடோடணிகொளுலப்பில்கவி

முத்தரிலோதியேகம்பருலாமுன்மொழிந்தெவருஞ்
சித்தமுவப்பத்திரிவோர்செங்குந்தசிலாக்கியரே."

என்னும் செங்குந்த சிலாக்கியர்மாலைத் திருவிருத்தத்தாலு மறியலாம். இவையனைத்து மிங்ஙனமாகச் சிலர்-

"அந்நாளிற்பரமனிருங்கருணையாலே
யருத்தியொடுந்தொட்டுவிட்டகுறைவினாலே
யெந்நாளுமழியாச்சீர்பெற்றிறும்பூ
தெத்தனையோகாட்டியினிதிருந்தார்மேலோ
ரிந்நாளிற்கல்விசிலகற்றலோடு
மெல்லாமும்வல்லார்போலிமைத்துப்பாடி
முன்னாளின்மேலோரேயாமென்றேதி
மூடர்வியக்கக்காதைமுடிப்பர்தாமே."

என்னுந் தனியனுக்கிணங்கத் தமதுமனம் சென்றபடிக்கெல்லாம் வரைவர். அவரைக்கண்டு கேட்டால் கலைமகளார் பாரமென்பர். அந்தோ! இவர்களைக் கடவுள்செய்வகை அறியேம்.

சிவமயம்.

தில்லைக்கலம்பகம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

அல்லைப்பொருவு மணிமிடற்றெம் மையனுறை
தில்லைக்கலம்பகத்தைச் செப்பவே—யொல்லையிலே
கற்பகமுன் சத்திவிடுங் கந்தனுக்கு முன்பிறந்த
கற்பகமால்யானையருள் காப்பு,

நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

சீர்கொண்ட மன்றமென்றுந் திருச்சிற்றம் பலமென்று
மேர்கொண்ட பொழிற்றில்லை யெழிற்பொன்னம்பலமென்றும்
வார்கொண்ட முலையுமையாள் வாழ்பேரம் பலமென்றும்
பேர்கொண்ட கனகசபைப் பெரும்பற்றப் புலியூரோய்

இது தரவு.

பூலோகமுதலாய புவனங்களளிப்பதுவுஞ்
சாலோகந் தருவதுநின் சரணார விந்தமன்றே.
பூமீது வலஞ்செய்து புகழ்ந்தோது மடியவர்க்குச்
சாமீப மளிப்பதுநின் றாட்கமல மலரன்றே.
சீருருஞ்சடைமௌலி நிலவெறிப்பமறையொலிப்பச்
சாரூபந் தருவதுநின் றாமரைப்பூஞ் சரணன்றே.

இவை மூன்றுந்தாழிசை.

(அதனால்) இதுதனிச்சொல்

அலம்புநீர்மூழ்கிபு மஞ்செழுத்துநவின்றும்
பொலம்புனைநறுமலர் புனைந்துஞ்
சிலம்படிபரவுதுஞ் செனனமறற்பொருட்டே. (௧)

இது சுரிதகம்.

வெண்பா.

பொருள்வடிவாய்நின்ற புனிதாகயுவர்க்
கிருள்வடிவாய்நின்ற விறைவா—வருள்வடிவ
மானவாநின்ரு ளவாவென்றறிந்துதில்லை
வானவா நின்ருளவா. (௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாசவனந்தி மதிகதிர்வானவர் மாமலரோன்
கேசவனந்திக் கணபதிவேலவன் கெங்கையுமை
நேசவனந்தி யனந்தன்பரவிடு நீலமிடற்
றீசவனந்திகழ் தென்புலியூரவென் றேத்துமினே. (௩)

விருத்தம்.

மின்னென்றுவான மதியொன்றுவேணி விடையொன்றி
ருந்தகொடியார், மன்னென்றுசோதி நடமொன்றுதில்லை ம
ணிமன்றின் முன்றிலிடையே, பொன்னென்றுமேனி யரவொ
ன்றுநீடு புலியொன்று நின்றவதனு, லென்னென்றுபேதை
தொழுவான்றுணிந்து மெழுவாண்மடந்தையிவளே. (௪)

விருத்தம்.

இவளைக்கண்டனைவோரு மிரங்குகின்ருர் பொழுதபுகுமி
டத்திற்பாய்ந்த, தவளைக்கண்டனைமறைத்தந் தாமரையினிதழ்

குவியுந் தடஞ்சூழ்தில்லைக், குவளைக்கண்டனைக்கண்டு மாயவ
னுண் முன்கையினிற் குழவிவைத்த, வவளைக்கண்டனைக்கண்ட
வன்றுமுதல்குடியிருப்ப தருமைதானே. (ரு)

விருத்தம்.

அருமையாகிய பசுபதியம்பலத் தாடிதென்புலியூரி
னுரிமையாகிய காளையைக்கண்டபி னுயிர்வருமல்லாமல்
கருமையாகிய கன்றிழந்திருப்பவள் காலனூர்பகட்டின்பின்
னெருமைபோனபி னிவளுயிர்மீளுமோ வேழைமைமடவீரே.()

கட்டளைக்கலித்துறை.

மடலூர்வதுமறுத் தியான்செய்தநன்றி மறந்தொழிந்தீ
ரடலூர்பகையெனி லாற்றுங்கொலோமுன்றி லார்த்தசங்கந்
திடலூர்வளவயற் றென்புலியூர்தென்ற றில்லைச்சுற்றுக்
கடலூர்மரக்கலக் காகமன்றோவஞ்சி காதலர்க்கே. (எ)

வெண்பா.

காதிலிரண்டுபேர் கண்டோரிரண்டுபே
ரேதிலராய்க்காணு ரிரண்டுபேர்—பேதைமுலை
யுண்ணுரிரண்டுபே ரோங்குபுலியூருக்குப்
பெண்ணனபே ரிரண்டு பேர். (அ)

விருத்தம்.

பேரம்பலவனை நினையும்பொழுதொரு பிறையுஞ்சடைமுடியுஞ்
சேரும்பலபல பவனந்தருவது திருவம்பலமன்றோ
தாரம்பலவனை தமர்தந்தையரொடு சரணம்புகவெளிதா
நீரம்பலவனை நினையன்பிலையெனி னிரயம்பலபலவே. (கூ)

விருத்தம்.

பலகோடிமலரன்றி மலரொன்று புனைந்துலகம் படைத் தான்வேதன், மலர்கோடியருகிருப்ப வொருமலரால்விண் புரந் தான் வச்ரபாணி, யுலகோடி வணங்குதில்லை யம்பலவர்திரு வடியி லொருகண்சாத்தி, யலர்கோடிபுனைந்திடுமுன் சக்கரம் பெற்றுனாழி யரங்கத்தானே. (௧0)

சந்தவிருத்தம்.

அரங்கச்சிற்சபையார் மடந்தைக்குப்பிரியா ரலங்கற்பொ ற்சடையாளர், விரிஞ்சற்குத்துயில்கூர் முகுந்தற்குத்துரையாம் விடங்கற்குப்பதியாமான், மருங்குற்றுக்கயல்சேல் கரும்புக்குட் புகவே வரும்பெற்றிச்சினவாளை, பெருங்கப்பற்கடன்மீ னுடன் றத்திக்கரைசேர் பெரும்பற்றப்புலியூரே. (௧௧)

வெண்பா.

புலியூருறையும் புனிதா புகுவெண்
பலியூர் தொறுமிரக்கும் பண்பா—பொலிகயிலைக்
கல்லிவிருக்கக் கடனு லெந்நெஞ்சக்
கல்வி லிருக்கக் கடன். (௧௨)

புயவகுப்பு.

கல்லினுங்கடிதாக விறுகத்திரண்டன
 கைவிலங்குயிர்மாள வெதிரிட்டுவென்றன
கல்வியர்தணரேவு மழுவைத்திருந்தன
 கையில்வெண்டலையோடு திகழப்பொலிந்தன
வில்லெனும்படிமேரு கிரியைப்புரந்தன
 மெய்யருந்தவர்கோலை யெழுதிச்சிவந்தன

வெய்யவன்குருடாக விழியைப்பிடுங்கின
வில்லழுங்கழுநீரு நிறையக்கிடந்தன
வல்லியந்தலைசாய வுரியைக்கவர்ந்தன
வைகைமண்கரைமீது குவியச்சொரிந்தன
மல்குமைந்தலைநாக மணியிட்டணிந்தன
வையகந்தருவோனை முடியைக்களைந்தன
செல்விநஞ்சிவகாமி தழுவக்குழைந்தன
தெய்வவெண்டிருநீறு திதையப்புனைந்தன
தெள்ளுசெந்தமிழ்மூவர் கவியைச்சுமந்தன
தில்லையம்பலவாணர் கனகப்புயங்களே. (கங)

கலிவிருத்தம்.

புயங்கமாலை புனைபுலியூரினன்
வயங்கமாலை மதியணிவேணியான்
முயங்கமாலை முராரியைவேட்டவ
னுயங்கமாலை யுதவினன்வஞ்சியே. (கச)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வஞ்சமனத்தைச் சிதம்பரத்தாக்கிய வல்லமையைக்
கஞ்சமனத்தை யுயர்த்தோன்வியந்தனன் கைபிசைந்தான்
வெஞ்சமனத்தை யறிந்தபின்னீரினி விட்டுவிடீர்
கொஞ்சமனத்தை யொருபாகம்வைத்த குணக்குன்றமே. (கரு)

விருத்தம்.

குன்றுளோ னென்னுந்தெய்வக் குறுமுனி வணங்குந்தில்லை
மன்றுளோர் நடனங்காணு வஞ்சரைக் கண்டாலஞ்சேன்
றென்றலோ டிகலுஞ்சேவல் சிறையினு லணைத்தபேடை
யன்றிலோ வென்னுமோசைக் கஞ்சுமென் னெஞ்சந்தானே.

கடைமடக்குவிருத்தம்.

அஞ்சுமேய்டன் கானகமொன்றுமே யரக்கனைப்பொருங் கானகமொன்றுமே, கஞ்சன்மாமுழு மன்றவரங்கமே கை லைமாலையு மன்றவரங்கமே, வஞ்சமான பரசிவகங்கையே மன் னுதீர்த்தம் பரசிவகங்கையே, நெஞ்சமேநீ சிதம்பரந்தில்லையே நித்தமோது சிதம்பரந்தில்லையே. (கஎ)

விருத்தம்.

தில்லைமூவாயிரவர் பூசைபுரிபாதந் தேவருடனேயிருவர் தேடரியபாதம், வல்லமாகாளியொடு வாதுபுரிபாத மாமுனிவற் காயமனை மார்பிலுதைபாதஞ், சொல்லவேபரவையிடந் தூது சென்றபாதந் தொல்புலிபதஞ்சலியுந் தொண்டுசெயும்பாத, ம ல்லலாமேழ்பிறவி தீரநடமாடு மாதிபுலியூரர்திரு வம்பலவர் பாதம். (கஅ)

கட்டளைக்கலித்துறை

அம்பலவாணனை வென்றோன்புறவத் தரும்புமுல்லை
யம்பலவாணனை யார்குழல்வேற்க ணரிவையரா
யம்பலவாணனைப் பெண்ணுருவாக வமர்ந்தவனை
யம்பலவாணனைப் போற்றாரில்வாடு மவண்மருங்கே. (கக)

சந்தவிருத்தம்

மருமலிசபையினில் வரதனையுமையொடு மலர்தூவிப்
பெருமையுமடைகுவ ரவரவர்பதவிகள் பெறுவாரே
பொருமகள்சசிமகள் வனமகள்புலமகள் புகழ்மாதர்
திருமகணிலமகள் ரதிமகணிதிமகள் செயமாதே. (உ0)

வெண்பா

மாதரெச்சிற் றம்பலத்தை வௌவாதே நன்னெஞ்சே
நீதிருச்சிற் றம்பலத்தை நின்றுதொழு—போதருச்சித்

தாடிப்பா டித்திரியா தாதுலர்போ லேதிலர்போல்
வாடிப்பா டித்திரியா மல். (உக)

அகவல்.

மல்லலம்பணைசூழ் தில்லையம்பதியினில்
புழுவாய்ப்பிறப்பினு மழுமான்கரத்தவென்
றெழுதாக்கிளவி யிருடிபகர்ந்தது
மெழுதுமறைபகர்ந்த கழுமலமுனிவன்
சங்கரன்புலியூர்ச் சதாசிவமனைத்துஞ்
செங்கரமழுமான் சுமந்தனதெரிந்து
பண்ணுறுசெந்தமிழ்ப் பதிகம்பாடி
மண்ணுறுமாந்தர்க்கு வகுத்துரைத்தனவுஞ்
செவிப்புலங்கதுவத் தெளிந்தொழிந்தனன்யான் - அதனு
லிருடிகளாகிய வீங்கிவரிருவர்
திருவடிநான்குஞ் சிரத்தின்மேலனவே. (உஉ)

மதங்கியார்-விருத்தம்.

சிரத்திலேகரங்குவித்து முப்பத்துமுக்கோடி தேவரெல்லா
ம், வரத்திலேதெண்டனிடு மம்பலவர்தென்புலியூர் மதங்கியார்
த, முரத்திலேகோடிரண்டுகெதுப்பிலே கோடிரண்டென்னுயி
ரைவாட்டுங், கரத்திலேவாளிரண்டு முகத்திலே யோரிரண்டு
கணைகடானே. (உ௩)

வஞ்சிவிருத்தம்.

தானவரையாள்கனக சடையாமா
தானவரையோர்முழவு தனையோராய்
தானவரையார்கிளவி தவருர்நீ
தானவரையாணைகொள றவருமே. (உ௪)

விருத்தம்.

தவபுரத்தையிழந்துகொடு நரகில்வீழ்வர் சாலகடங்கடாவர் தருவராவ, ரவபுரத்திலம்பரத்தை யடைவர்தில்லை யம்பலத்திற்றிருநடத்தை யறியாதோர்கள், பவபுரத்தையகல்வரந்தப்புரத்தையாள்வர் பரமபுரத் தணிவர்நிதி படைத்துவாழ்வர், சிவபுரத்தில்வீற்றிருப்ப ரெம்மையாளச் சிதம்பரத்திற் றிருநடத்தைத்தெரிசித்தோரே. (உ௫)

விருத்தம்.

தெரிசிக்கமுத்திதருநித்த ரத்தர்சிகரப்புயத்தர்புலியூரி
லிருவர்க்குநிர்த்தமிடுசிற்சபைக்குளிறைபொற்பததனைமறவாமற்
பரிசிக்கமுத்தி வசனிக்கமுத்தி பணிதற்குமுத்தி மலராலே
மருசிக்கமுத்தி பிரதக்கிணத்தில் வருதற்குமுத்தி தருவாரே.

வெண்பா.

தருத்தாவுபூஞ்சோலைச் சங்கராதில்லை
நிருத்தா வுருகாதென் னெஞ்சம்—பருத்தமா
மேவம்பழுத்தவிடைவெளிறில்லாவயிரம்
பாவம்பழுத்த பழம். (உ௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பழுத்துச்செத்தாலும் பிறந்துசெத்தாலுமிப் பாழுடலங்
கொழுத்துச்செத்தாலுமெலிந்துசெத்தாலுங்கொலைப்படினும்
புழுத்துச்செத்தாலும் புதைத்தாலுங்காலிற் புரியைக்கட்டி
யிழுத்துச்செத்தாலுஞ்சிதம்பரத்தேசென்றிறத்தனன்றே. (உ௮)

விருத்தம்.

நன்றெனமகிழ்ந்தொரு சிதம்பரநடமபுரியு நம்பர்பரனார்
குன்றெனவுயர்ந்தவர் விரும்பியபெரும்பதி குடந்தைகடலூர்

தென்குடிவலஞ்சுழி புறம்பியமெறும்பி மலைசெம்பியனல்லூ ரன்பில்புறவம்பழனம் வஞ்சிகளமிஞ்சிகுடி யம்பல்நகரே.(உகூ)

மடக்குவிருத்தம்.

அம்புலிக்கொரு நட்டம்புரிந்தவ
ரம்புலிக்கொரு நட்டம்புரிந்திலா
ராழியுஞ்சங்கு மாலுக்களித்தவ
ராழியுஞ்சங்கு மாலுக்களித்திலார்
வம்புலாவுமிதழி யைவேட்டவர்
வந்துசெய்ய விதழியைவேட்டிலார்
மானையுங்கைப்பிடித் தேநடத்தினர்
மானையுங்கைப்பிடித் தேநடத்திலார்
பம்புவேலைவிட மிடறுக்கினர்
பாவையாசை விடமிடறுக்கிலார்
பரவைகோபமுஞ் சோபமுந்தீர்த்தவர்
பரவைகோபமுஞ் சோபமுந்தீர்த்திலார்
செம்பொன்மாளிகை யம்பலக்கூத்தனர்
தினமுமெங்களை யம்பலத்தேற்றினர்
தில்லையம்பதி வாழ்நடராசனர்
திருவுளச்செயனன் றுயிருந்ததே. (௩0)

விருத்தம் - களி.

இரும்பெண்ணைவிரும்பாதா ரொவருளர்கட்குடிமாறு திருந்தான்வேதன், வரும்பெண்ணையகன்றபின்னெண்ணறவருந்தினன் முகுந்தன்மாலுமானன், சுரும்புண்ணுமதுமுடியும் பசுந்தோடும்பூமடலுஞ் சுமந்துதோன்றிக், கரும்பெண்ணைநீங்கா மலுடனிருந்தான் கனகசபைக் கடவுளானே. (௩க)

கழிநெடில் விருத்தம்.

கடல்விடநுகர்ந்த காசினிலிங்கங் காஞ்சிமாநகருறைபிலிங்கங்
காவிரிவடபால் வருதிருவானைக் காவினிலப்பு லிங்கமதாம்
வடதிசையண்ணுமலையினிலிலிங்கம்வன்னியின் வடிவுகாளத்தி
வாயுலிங்கமதாஞ் சிதம்பரலிங்க மாசிலாகாய லிங்கமதாங்
குடதிசையதனின் மருவுகுற்றாலங் கோதறுசித்திரசபையாங்
குற்றமில்குணக்கின் பழையனூர் மன்றங்குல நவரத்னமன்
றென்பா, ரடல்விடைப்பாக னெல்லையம்பதியிலம்பலந்தாம்பிர
சபையா, மாலவாய்மதுரை வெள்ளியம்பலமா மணிதில்லை
செம்பொனம்பலமே. (௩௨)

துறளடிவஞ்சித்துறை.

அம்பலவர் தாளே, நம்பர்பததுளே
தம்பமெனதாளே, வம்பர்மதவேளே. (௩௩)

வெண்பா.

வேலை யிடுதரும்பாய் வெம்பினே னம்பலவர்
மாலை யெனக்குதவ மாட்டாரேயற்—சோலையினிற்
போதந் ததும்பியே புன்கணீர் போலெனது
போதந் ததும்பியே போம். (௩௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

போதத்தைவிட்டவர்க் காளாகிவேள்வி புரிந்ததக்கன்
வேதத்தைவிட்டவர் வேந்தாயிருப்பர் வில்வேளிருந்து
மாதத்தைவிட்டவ ரம்பலவாணர் மலர்க்கமலப்
பாதத்தைவிட்டவ ரூரூர்த்திரிவர் பலிக்குழன்றே. (௩௫)

வெள்ளைவிருத்தம்.

பலியூருங்கன்மனத்தார் பழிநாணுரென்செய்கேன்பாவாய்வாழி
புலியூரர்கழிக்கானற்புலம்பரொமெறந்தனையோபுணரிவாழி [ழி
கலியூர்தியுடன்சென்ருர்கடுந்திண்டேர்வழிசிதையேல்கடலேவா
வலியூருமலர்க்கணைக் கென்னுயிரிலக்கம்புரிந்திடேல்வாரிவாழி.

இடைச்சியார் விருத்தம்.

வானிச்சியார்வணங்கு மம்பலவர்தென்புலியூர் மணிவீதிக்கே
கோனிச்சியார்தயிர்பால்விலைகூறிவிற்றுவருங்குரலைக்கேட்டாற்
றேனிச்சியார்கரும்புதனை யிச்சியாரிவரைத்தெரிசித்தோர்க
ளேனிச்சியார்மதவேளிரதியைக்கண்டாலுமவரிச்சியாரே. (௩எ)

கலிவிருத்தம்.

இச்சையடியார்பரவு மேமசபைவாணர்
பொற்சடிலர்நீலமணி கண்டர்புலியூரர்
பச்சையொருபாதியுடல் பால்வடிவமானர்
செச்சைமலரேயனைய சேவடிகளாரே. (௩அ)

கார்காலம் விருத்தம்.

சேவணியுமணியோசைக் கிடையநின்றுவிழி தூங்கத் தில்லைமன்றிற், கோவணியுங் கொன்றையெனப்பசலையெழவன்பர்மனங்குறியாக்காலம், பூவணிகவேளாளர்புவியரசர்கொடுங்கோன்மை பொறுத்தாற்போல, வாவணியும்புரட்டாசி மாதமுநான்றனி யிருந்திங்காற்றிலேனே. (௩௯)

விருத்தம்.

ஆற்றிலிடும்பொருள் குளத்திலழைப்பித்த திருக்கதையுமாரூரர்க்குச், சேற்றுவயற்புகலூரிற் செங்கலைப்பொன்னாக்கியதுந்திருந்தச்சொன்னார், நேத்திரவினெனைப்புகழ்ந்தாரின்றறிந்தேன்

பொருடேட நினைந்ததெல்லாம், போற்றுதிருவம்பலவர் பொறு ப்பரெனைப்புகழ்ந்ததெல்லாம் பொய்மெய்தானே. (சo)

விருத்தம்.

பொய்ப்பசிக்கொண் டிரந்துழலும் புலியூரர்செஞ்சடைமேற் பொலிந்துவாழும், மைப்பசியிலிழப்பறந்த நெடுமூச்சுவிடுவது போல் வாடைவீச, மெய்ப்பசியுமருந்துமிலுந்தவிர்ந்துபெருந்த வம்புரியும் விரதர்போல, வைப்பசியுங்கார்த்திகையும் பிரிந்திருந் துமொருவகைநா ளுற்றினேனே. (சக)

விருத்தம்.

ஆற்றுநீர்மலையில்விழு மருவிநீர்பூஞ் சுனைநீரசமுங்கூவ
லூற்றுநீர்குளத்துநீ ருததிநீர்மேகத்தி லுள்ளநன்னீர்
வேற்றுநீர்விரிசடையோன்சங்கைநீரித்தனைக்குமேலாங்கண்டீர்
காற்றுநீருரிவையரம் ப்லத்தாடுமையர்சிவ கங்கைநீரே. (சஉ)

விருத்தம்.

நீர்கழிக்குஞ்சடைமுடியா ரம்பலவர்தென்புலியூர் நியமவீதி, தேர்கழிக்குந்திருநாளுமறந்தார்தாஞ் சென்றிருக்குந்திசையுங்கா ணேன், கூர்கழிக்கும் வாளினுக்குமிலக்கான புண்ணூற்றிக்கொ ள்வார்போல, மார்கழிக்குந்தைக்கு மிருந்தாற்றினேன்முன்பனி யைமாற்றினேனே. (சங)

வெண்பா.

மாற்று யிதழியந்தார் வாங்கிவந்து வஞ்சிதுய
ராற்று யுனைவளர்த்த வாயிழையைத்—தேற்றுயே
லஞ்சுகமே யஞ்சின ளம்பலவ னைப்பிரிந்தா
லஞ்சுகமேயஞ்சினளாம். (சச)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அஞ்சத்தனையு மயிலோனையும்பெற்ற வம்பலனை
வஞ்சத்தனையு மனத்திலெண்ணுதவர் மால்பிரம
னெஞ்சத்தனையு மறைந்துநின்றானுக் கிணையென்னவே
கஞ்சத்தனையுந் திருமாலையுஞ்சொல்வர்காசினிக்கே. (சரு)

விருத்தம்.

காசிக்குஞ்சேதுவிற்குந் தலைவர்திருவம்பலவர் கமலபாதம்
பூசிக்குமடியவரைத்தெரிசிக்குமெனைமதனன்போர்வல்லானோ
வாசிக்குநிகரானவைங் கணைக்குந்தென்றலுக்குமுறுவாடைக்கு
மாசிக்கும்பங்குனிக்கு முன்புவரும்பின்பனிக்குவருந்திலேனே.

வேற்றேலிவேண்டுறை.

வருகடலில் விடமுண்டார் மன்னியதென்புலியூரிற், குருகடரு
நெடுங்கொல்லிக் குன்றநா டுடையீர், முருகடருமலர்க் காந்தள்
வெற்பிலே மலருகின்றமுறைமையின்றி, பொருகடலின்மலர்வ
தொரு புதுமையெனவிணைவிழிகள் பொத்தினீரே. (சஎ)

விருத்தம்.

பொத்திரைக்குங்கரும்பாம்புவைத்திருக்குஞ்சடைமுடியர் பு
லியூர்நாட்டி, னித்திரைக்குமிடமின்றி விழித்திருக்கத் தந்தவ
ரென் னிலைமையோரா, ரித்திரைக்கும்படநாகமருந்திரைக்குமி
ளவேனிற் கிடமாய்வந்த, சித்திரைக்கும்வைகாசி வசந்தனுக்கு
ம்யானினியென் செய்குவேனே. (சஅ)

விருத்தம்.

செய்யமேனி யாரையர்மாலயன் றேடுமம்பலத்தாடு மீச
னார், அய்யமால்வரைப்புனமிருந்தபைந்தோகையார்பிரிந்தேகி

ணர்கொலோ, கொய்யும்வார்தினைக்கிளியினங்களேகோகிலங்க
ளேகேகயங்களே, மையல்யானையின்பிடியினங்களேமானினங்
களேதேனினங்களே. (சகூ)

விருத்தம்.

தேனிக்கும்மடியவர்கள் வந்திக்குமம்பலவர் தில்லைநாட்டி
னிக்குமதன்கணைக்கு நரலைக்குமயலவர்கணைக்குமஞ்சேன்
கூனிக்குங்குமுதமல ரலர்மதிக்குமுதிர்வேனிற்கோடைநீக்கா
வானிக்குமுடனன வாடிக்குமுயிர்தரிப்ப தருமைதானே. (ருo)

விருத்தம்.

அரும்புதான்சிலவவயவ மலர்வடிவாகுங்
கரும்புதேன்மொழி கமுகமுஞ்சங்கமுங் கழுத்தாம்
விரும்புதென்புலியூரர் மால்வரையின் மின்னார்க்கு
நிரம்புதேர்படங் திரைகடல்கடிதட நிதம்பம். (ருக)

விருத்தம்.

நிதம்பதடமயிலேகொள் ளிடங்கடந்தோமினிச்சற்று நேரஞ்
சென்றாற், பதம்பரவுமாயிரக்கான்மண்டபமுந்திருமதிலும் பசு
ம்பொற்றேருஞ், சதம்பெறுகான்மண்டபமுஞ் சிவகங்கையுட
ன்கனக சபையுந்தில்லைச், சிதம்பரமுங்கோபுரமுந்தில்லைமூவா
யிரவர் தெருவுந்தானே. (ருஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தெருவாரவாரங்கள் வண்டினமேசெவி கேட்டவுட
னுருகாதுவீழ்ந்திடும் வண்டினமேபுலி யூரரன்பு
தருவாரெனமிக வண்டினமேயவர் சந்தமு
மருவாவிடி லொரு நாளுகமானது வண்டினமே. (ருங)

ஐயந்தெளிதல்-மருட்பா.

வண்டறைதாமரை வைகுதலாற்கண்டேன்
புலியூர்தொறூக்திரி பிரமரங்காள்
புலியூரணங்கிவள் பொன்னணங்கலளே. (ருச)

விருத்தம்.

பொன்னுருஞ்சடைக்காடு தனைக்கண்டோகங்கையெனும் புனலைக்கண்டோ, வெந்நாளுந்திகழறுகு தனைக்கண்டோவம் புலி மானினத்தைக்கண்டோ, வன்னுளிற்கருமானின் றோலுரி த்திமருங்கசைத்த வச்சந்தானோ, தன்னுசையாற்புலியூ ரம்பல வர்கரத்தின்மான் ருவுந்தானே. (ருரு)

கோற்றியார்-விருத்தம்.

தாவிந்துமதிச்சடையார் நடமாடுஞ்சிதம்பரத்துத் தலத் தேதில்லைக், கோவிந்தர்திருவடிகள் சேவிக்கும்படிவந்த கொற் றியாரே, மேவிதமநியிருக்கக் கரும்புயலையேன்மறைத்தீர் மே கத்தாலே, மாவிந்துவினைத்திரும்ப மறைத்தாலின்னமுஞ்சில நாள்வாழலாமே. (ருசா)

விருந்தம்.

வாழும்புலியூரெனுநாமம் வையமுழுதும்பரந்ததலா
லாழும்புனல்சூழ்சீரங்கத் தாலைக்களத்துமுளதாமால்
வீழும்பொழுதங்கண்ணுறங்கி விழிக்கும்பொழுதுமாலயங்கள்
சூழும்பொழுதமறவேன்யான் றஞ்சும்பொழுதுந் துதிப்பேனே.

சந்தவிருந்தம்.

றுதிக்கைவீசிய மறமதவாரண முரித்தபோர்வையர் முனிவர்க
டேவர்க, டுதிக்கவேவரு கனகசபாபதி யெனுமீசர்

மதிச்சடாடவி மழவிடையார்முகி லெருக்குமாலிகை யிதழியை
யேபுனை,வரைப்புயாசலர் வளர்புலியூர்வரு மயில்போல்வா
யுதித்தமாமதிதழலலவோபிணையெனக்குநீரொருதுரையலவோ
வினி,யுமக்குநானொரு பயலலவோதய விலையோதான்
கொதித்தமாமத னடுகணையேவிட முழுப்பிராணனுமறையுயி
ராயுள,குறைப்பிராணனு மழியுதையோதலை விதிதானே.()

அகவல்.

விதிவழிதவறிய மதியிலாவெனை
மெய்த்தவம்புரியாப் பித்தனிவனென்று
மன்பதையுலகத் தன்பர்கணகைத்தன
ராழியம்புவியி லனைவரும்பழித்த
வேழையென்றிகழா தென்னையுந்தாங்குறுஞ்
சூதமுமுல்லையுமசோகமுங்குவளையு
மீதுயர்கஞ்சமும் வெளிப்படமலர
வெந்திறல்வாலியைத் தந்தைகொன்றதுபோ
லொளித்துநின்றெய்த வொண்சிலைமாரனை
முழுத்திரைகொழிக்கு முத்தவெண்ணகையான்
மருங்குசூழ்கிடந்த கருங்கடனகைக்கு
மல்லலம்பெரும் பணைவயல்சூழ்
தில்லையம்பலவர் தென்புலியூரே. (௫௯)

அம்மானைமடக்கு - கலித்தாழிசை.

தென்புலியூரம்பலவர் தில்லைச்சிதம்பரத்தே
வெம்புலியொன்றெந்நாளு மேவுங்காணம்மானை
வெம்புலியொன்றெந்நாளு மேவுமேயாமாகி
லம்பலத்தைவிட்டே யகலாதோவம்மானை
யாட்டைவிட்டுவேங்கை யகலுமோவம்மானை. (௬௦)

விருத்தம்.

மானுலாம்விழியுமையாள் கற்பலகைநீக்கினின்றமடவாள் பங்க, ஞானெலாநடுக்கமடங் கற்பலகையுடையோனை யுருத்தவென்றோன், காவிலேநடமாடுங் கற்பலகையுடனடிக்குங் கடவுடில்லைப், பானிலாமதிச்சடையான் கற்பலகையென்பர்சங்கப் பலகைதானே. (சுக)

பாண் - விருந்தம்.

கற்பலகைதனிலிருந்து கவியுரைத்தபுலவனார் கருணைதன்னாற், பொற்பலகைபெற்றீரே யாதலாலித்தனையும் பொறுத்தேன்கண்டீ, ரெற்பலகைபோற்பசியா லெங்கையர்பாற்றூதுசென்றீரிங்கும்வந்தீர், பற்பலகைதனிலேறீர் வீணனாரயிருந்தீர் பாணனாரே. (சுஉ)

வெண்பா.

பாணன்பெறப்பொற் பலகையளித்ததில்லை
வாணனெனையாள வல்லானே—வீணன்போ
லக்கமலமுற்றுமடிப் போதுதந்துமுள்ளக்
கற்கமலமூற்றுங் கடந்து. (சுஙு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கடித்தான்விளங்கும் பறவையைவேட்டுவன் கண்ணிவைத்துப்
பிடித்தாலெனவொரு காட்சியுண்டானது பேய்முலைப்பால்
குடித்தாள்மலர்கொண் டருச்சித்தபோது குழகன்செய்ய
வடித்தாமரையில் விழித்தாமரைசென் றகப்பட்டதே.

விருத்தம்.

அகப்பட்டேனதிமோக வலைப்பட்டேனின்பழைய வடியார்தம்மா, னகப்பட்டேனுயவர்க ளுப்பட்டை மெழவைது நா

ணமில்லேன், முகப்பட்டமதயானை யுரியுடையாய்தஞ்சமென
முறையிட்டாளாய், புகப்பட்டேன் றென்புலியூரம்பலவாபொ
றியற்றேன் போற்றினேனே. (சரு)

வகுப்பு.

பொறியூடரவினை யரைக்கசைத்தனை
புகையார்திரிபுர நகைத்தெரித்தனை
புலவோர்தமிழிரு செவிக்குள்வைத்தனை
புயமேலுமையிரு குயட்பொருப்பினை
பெறவேநெறிதனை யெனக்களித்திலை
பிறவாவகையெழு பிறப்பறுத்திலை
பிரமாவெழுதிய வெழுத்தழித்திலை
பெரியோரிணையடி தொழப்பணித்திலை
யறநூல்வழியெனை நடத்திவைத்திலை
யடியார்சபைநடு விருத்திவைத்திலை
யருளாரமுதினை யருத்திவைத்திலை
யடியேன்மனதினி லுருக்கம்வைத்திலை
சிறைசாலையிலெனை யடைத்துவைத்தனை
செலதாரையிலெனை யகப்படுத்தினை
சிவகாமியையொரு புறத்தில்வைத்தனை
சிவனேசபையினி னடித்தசித்தனே. (சகு)

விருத்தம்.

நடிப்பார்தென் புலியூரி னம்பரிடம் பிரியாமெல்
லடிப்பாவை சிறுமருங்கு லாற்றியிருந்தது பாரீர்
கொடிப்பாதி யாயிரண்டு குடஞ்சுமந்து வடஞ்சுமந்து
முடிப்பாரஞ் சுமந்துமொரு முருகனையுஞ் சுமந்ததுவே. (சஎ)

மறம்-விருத்தம்.

முருகனைக்குந் தார்வேந்தன் விடுதூதாவிமயவரை முதல்விதன்னை, யருகணைக்குமம்பல வர்க்காட்பட்ட மறக்குலமென்றறியான்போலும், பொருகணைக்குஞ்சிலைமாரன் பூங்கணைக்குமவர்குலப்பூவைவாட்க, ணிருகணைக்குமிலக்கானுனெங்களொரு கணைக்கிவனே வெதிர்நிற்பானே. (சுஅ)

விருத்தம்.

நில்லாதவெழுபிறப்புந் தொல்லையல்லனிக்குசிவகாமவல்லி நிலையுந்தொல்லை, செல்லாரும் பொழில்புடைசூழ் சிதம்பரமுந் தொல்லை திருமூலட்டானமொடுசிவகங்கைதொல்லை, சல்லாபந் தருமகுடா கமமுந்தொல்லை தலபுராணமுந் தொல்லை சபையுந்தொல்லை, சொல்லாருநான்மறையுந் தொல்லைதில்லைச் சோதிநடமாடுவதுந் தொல்லைதானே. (சுகூ)

விருத்தம் - ஊசல்.

தொல்லைமறையம்பலவ ரூசலாடச்
சுரர்முனிவர் மலரயன்மா றெழுதுபோற்றக்
குல்லைமகிழ்சண்பகமா தவிமந்தாரை
கொன்றைமலர்சொரிந்தடியர் குணங்கள்பாட
முல்லைமுகை நகையரும்பப் பசும்பொன்னேலை
முகமதியின் முத்தரும்ப வரம்பைமாதர்
தில்லைவளம் புகழவினி தாடீரூசல்
சிவகாம சுந்தரியா ராடீரூசல். (எ0)

வெண்பா.

ஆடிய வெண்பிறையோ டந்தரத்தின் மேற்கொழுந்தா
யோடிய செக்கர்வா னொக்குமே—நீடியகோ

பங்கக்குழையான் படைமழுவான் றென்புலியூர்
சங்கக்குழையான் சடை. (எக)

துறம் - விருத்தம்.

சடைமுடிக்குமம்பலவர் வந்தணைவரென்றகுறி தப்பாதம்மே, கொடைமுடிக்கும்படிசொன்னல் குறத்தியல்லயானுமொருசுசத்திகண்டாய், கடைதுடிக்கும்விழியிரண்டுமிடந்துடிக்குந் துடிக்குமிடக் கரமுந்தோளும், துடிதுடிக்குமிடப்புருவர்தனந் துடிக்குந்துடிக்குமிடத் தொடையுந்தானே. (எஉ)

விருத்தம்,

தொடையாடச் சிறுசதங்கை துதைந்தாடச்சிவசணங்கடுணங்கையாட, வுடைவாளிற் பசுங்குருதிக் குழம்பாடச்சிறுத்தொண்ட ருவகையாட, நடையாடுபசுக்குழவித் தசைவிரும்பினார்புலியூர் நம்பர்பாரி, னிடையாடுபுலிக்குருளைக் கெப்படிபாற்கடலூட்டவெண்ணினரோ. (எங)

தாழிசை.

எண்ணினுக்கு ளடங்கிடாதவர் தில்லையம்பல வாணரை
யிவரளித்திடு மதனமோகன மிவண்மனத்தி லடங்குமோ
விண்ணினுக்கு ளடங்கிடாது விரித்தெழுந்திடு வெண்ணிலா
விரகினுக்கு ளடங்கிடாது விசைத்தெழுந்திடு காமநோய்
மண்ணினுக்கு ளடங்கிடாது வசந்தகால வசந்தனும்
வாசகத்தி லடங்கிடாது மடந்தைபட்ட வருத்தமுங்
கண்ணினுக்கு ளடங்கிடாதிவள் கண்ணிலேவிழு கண்ணீர்
காசினிக்கு ளடங்கிடாதிவள் காதல்கொண்ட விலாசமே. ()

கட்டளைக்கலித்துறை.

மேலண்டர்போற்றும் புலியூரர்பாம்பின் விடத்தையஞ்சி
மாலஞ்செழுத்துந் திருநீலகண்டர் மணியும்பொற்றூர்
நீலந்தருமணி சின்னப்படாம ணிறுத்தநிலாப்
பாலும்பசுந்தழை யுங்கைவிடாது பரிந்தனனே. (எரு)

சித்து - விருத்தம்.

பரிசித்துநறுமலர்கொண்டருச்சித்தும்பலவர்பதத்தை நன்றாய்த்,தெரிசித்துநேசமுடன்பூசித்துத்திரிகின்றசித்தரப்பா, வருசித்தர் தமைக்கண்டால் வஞ்சித்துநயம்பேசி வழிவிடாம, லொருசித்தர்க்கமுதளித்தா லொன்பதினாயிரம்பசும்பொன்னு தவலாமே. (எசா)

இன்னிசை-வெண்பா.

உதயமே ருப்பொருப்போ டொப்பர் சபைவாணர்
அதயவே நீறணிவாய் தூய்திருப்பர்
கதைபைமீ தேயெழுதிக் கட்டிவைத் தாலென்
னிதயமே சம்பந்த ரோடு. (எஎ)

சப்பிரதம் - ஆசிரியவிருத்தம்.

ஏடியும்புலவனும் போலவே யூமைதனை யின்னமும் பேசுவிப்பே - னிவுளிதனை நரியாக்கி நரியையும் பரியாக்கி யிந்திரசாலம்பண்ணுவேன், வாடியுடல்வேர்வொழுக மதுரையிற்பிட்டுக்குமண்சுமந்தையர் முன்னாள் - வைகையையடைத்த படிகடலையுமடைத்திடுவேன் மண்ணுலகிலிதுவித்தையோ, பாடியும்பரவியுந்தேடாமன்மாயனும் பத்மாசனக்கடவுளும்-பன்றியும்பறவையுந் தானாகிமுண்டகப் பாதமுஞ்சடைமகுடமுந், தேடியுங்கா

ஞாத திருவுருவைமார்கழித்திருமஞ்சனத்தில் யார்க்குந் - தெரிசிக்கவும்பண்ணி யனவரத நடனமுஞ் சேவிக்கவும் புரிவனே.

விருத்தம்.

புரிநூல்புனைவார் திருநீறணிவார் புலியூரர்
பரிபூரணராய் மடவாருயிரே பலிதேர்வா
ரெரிநீறிடவே நகுவார்பகுவா யெருதேறி
வருநூபுரமா னசையால்பலகால் வருவாரே. (எகூ)

மேகவிடுதூது - விருத்தம்.

வருடிக்குமழைமுகில்காளெனதாசைக்கடல்சுவற்றமன்றுளாடும், குரிசிற்குநீர்மொழிந்தா லாவிபெறலாமெமக்குங் கொண்டல்காளோ, ரிருடிக்கும்பதஞ்சலிக்குமிடைநடுவே நடனமிடு மிருபாதங்க, டெரிசிக்கலாமுமக்குஞ் சேவிக்கலாம்புலியூர்ச் சிவனைத்தானே. (அ0)

வஞ்சிப்பா.

சிவகங்கையுந் திருமதிலு - மணிமன்றமு மதிமுகமும்
பவளவாயும் படர்சடையுந் - தவளநீறுந் தமருகமுஞ்
சிவந்தகாலுங் கருமிடறும் - பசந்தாரும் பனிமதியும்
புண்டரமொடு புலியதளும் - குண்டலமொடு குழைகழலும்
கண்டவன் - புன்பிறப்பகற்றினை புநிதா
வென்பிறப்பறயா னென்றுகாண்பதுவே. (அக)

சந்தவிருத்தம்.

வேதபுராண சபாபதியாகிய வேதாளர்
தாதகிமாலையர் தாமரையாகிய தார்தாரார்
மாதர்புருமயில் கேசயமாமுகில் வாழ்பூவை
யோதிமமாமிவை போவதுமீள்வது மோயாவே. (அஉ)

தாழிசை.

ஒய்விதண்டையில்லைதில்லை யம்பலத்துளாடுவா
 ரொருவரன்பிலாமைகொண்டொருத்தரோவிதண்டைமுன்
போய்விதண்டையிட்டுமீள்வ ரன்னைமார்கடோழிமார்
 புலவிதண்டையிட்டுநிற்பர் புள்ளெலாம்விதண்டைகாண்
வேய்விதண்டையுறவினோர்கள் வெகுவிதண்டைகண்ணிலா
 வெண்ணிலாவிதண்டையூர் வீதண்டைமற்றமின்னனார்
வாய்விதண்டைநீலிபெற்ற தாய்விதண்டையிவையலால்
 வாரியேழுமேவிதண்டை மாரவேள்விதண்டையே. (அ௩)

வெண்பா.

தண்ணார் பொழிற்றில்லைச் சங்கரனார் சீர்பிழைத்தாற்
கண்ணா யிருந்து கலந்தாலு - மெண்ணார்கொல்
வேர னுமிழ்ந்தழல் வேள்வியனற் கையுடம்பு
மூர னுமிழ்ந்தசுடர் மூன்று. (அ௪)

தழைகட்டளைக்கலித்துறை

மூதந்தமார்தில்லை யம்பலக்கூத்தர் முனிவர்விண்ணோர்
போதந்தமாந்தர் புகழ்புலியூரர் பொருப்பிறைவா
மாதந்தமாந்தன ப்பாரத்திலேயொற்றி வாழ்ந்தனள்கா
ணீதந்தமாந்தழை யாவியன்றோவெங்க ணேரிழைக்கே. (அ௫)

விருத்தம்.

நேராடல்புரிபாமர் புலியூர்ச்சிற்றம்பலவர் நிமலநாட்டில்
வாராடுகளபமுலை வட்டமாடவிளையாடு மடவார்கண்கள்
போராடுமெதிராடுமுறவாடும்வரிக்கயலைப்போந்துசாடுக் [மே.
தாராடுமிளைஞோரைச் சண்டையிடுமணிக்குழையைச்சருவுந்தா

பிச்சியார் - விருத்தம்.

சருவிச்சிராட்டுமொரு டஞ்சவன்னக்கிளியேந்தித் தவத்தோர்காணத், தெருவிச்சிராயணிந்த கஞ்சுளியுந்திருநீறுந் தெரிசித்தோரைப், பொருவிச்சீர்பேராசை பூண்பிச்சீர் சண்டையிடு பூசலெல்லாம், வருவிச்சீர்மடலேற வைப்பிச்சீர்சிவன்புலியூர் வரும்பிச்சீரே. (அஎ)

இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

சீரணங்கண்ட திருநீலகண்டர்பரி
பூரணங்கண்ட புலியூர்தொழுதெழுவா
ராரணங்கண்டாரவர். (அஅ)

விருத்தம்.

அண்டர்காணநெஞ் சங்கவன்குயிலை யத்தனேயிலை யங்கவன்குயிலை, புண்டரீகபுரநடந்தேறிலாய் பொன்னின்வாயிற் படிநடந்தேறிலாய், மிண்டனுகவுங் காலங்கழிந்ததேமிகவிரந்தண்டு காலங்கழிந்ததே, தெண்டனுக வரங்கிடந்தில்லையே செம்பொனம்பல வர்க்கிடந்தில்லையே. (அகூ)

இடையினச்சந்தவிருத்தம்.

தில்லையர னெல்லைதிரு நெல்லைதிரு முல்லை
நல்லமொடு வில்லைவன நெல்விவன நல்லூர்
மல்லைநகர் கொல்லமொடு வில்லிபுரம் வல்லம்
குல்லைவன நல்லநகர் கொல்லிமலையாமே. (கூ0)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆயுந்தனயரும் பெண்டிருமாயலைந் தேனடவிப்
பேயுர்தனயரும் பெண்டிருமாயிற்று பேதமுண்டோ

நாயுந்தலைமுறை யேழான துட்ட ராஜவின்ன
மோயும்படிக்கில்லையோ வையனேயென் னுயிரினுக்கே. (௬௧)

அகவல்.

உயிர்த்தனளாமோ வுறவினரொலிப்பச்
செயிர்த்தனள்செவிலி தேய்த்தசிறுபறை
யஞ்சுகக்கிளவிக் கையவியப்பி
வெஞ்சினக்கூளியை விலக்குனரொருசார்
நித்திலக்குதம்பை நீரெழநிவந்த
கைத்தலங்கழுவாது கன்றிழந்தெனவே - யதனால்
காரியொடுகேழறவுங் களியளியம்பவு
நாரியொடுநவிலவு நாவெழுந்திலனே. (௬௨)

கழிநெடில் - வண்ணவிருத்தம்.

கல்லுங்குழையும் படிநின்றடருங் கருதாரைக்
புல்லும்புரமுன் பொடிகண்டவர்தென் புலியூரில்
வில்லுங்கழலும் புயலுங்கொடுவென் றிளைஞோரைக்
கொல்லும்படியென் னெதிர்நின்றதுமின் கொடிமானே. (௬௩)

கழிநெடில்விருத்தம்.

மாழைமாமயில்போன் மாழைநேர்விழியான் மாழைசேர்வ
னமுலைவெதும்பா-மாலைமாமதியான் மாலையேநிகர்வாண்மாலை
யேதவிர்த்தருள்புரிவாய், சூழுமாலிகையால்சூழுமாதா
ழுமாருன்றையுமுணராள்-சூதுவாதறியாள் சூதமேனியினள்
சூதுநேர்முலையின்மீதணைவாய், வேழமாமலையே வேழவீருரியா
ய்வேழமாமதனைவென்றவனே - வேலையாரமுதே வேலைநேர்வி
ழியார்வேலையேதவிரவாழ்வருள்வா, யாழிமால்கடலேயாழிமா

ல்பரவு மாழிசேர்விரலுமைகணவா - வம்பலத்தமுதேயம்பலத்
தடஞ்சூ ழம்பலத்தமரர்சேகரனே. (கூச)

வெண்பா.

கரத்தாற்றொழுதிடினுங் கண்டிறைஞ்சினுஞ்
சிரத்தால்வணக்கஞ் செயினு—முரைத்திடினுந்
தில்லைக்கப்பானின்று சேவித்தாலுஞ்சன்ன
மெல்லைக்கப்பா னிற்குமே. (கரு)

விருத்தம்.

எல்லைக்கோபுரநான்குங்கொடிமுழங்கநிதிவழங்குமிறைவீதெ
ங்க, டில்லைக்கோவிந்தர் தொழு மம்பலவர்திருநாடா செம்பொ
ன்வேண்டேங், கொல்லைக்கோமழவிடையின் கொழுந்துமடம
ணிமார்பிற் குளிர்ந்தபின்பு, முல்லைக்கோவின்மடந்தைமுலையா
ளைக்கொடீண்டு முழங்குந்தானே. (கசா)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தானவிலங்கைத் தழைகொண்டெய்தேனென்பர் கானவரங்
கானவிலங்கை யழித்தவர்போனிற்ப ராதலினு
லீனவிலங்கை விடுத்தாள்பவர் தில்லை யீசர்வெற்பில்
வானவிலங்கை வளைத்தெய்குவாரிந்த மன்னவரோ. (கஎ)

கலிவிருத்தம்.

மன்னேவென் பிறப்பறுக்க வல்லவருண் டெனிலடியே
னென்னுலெம் பிறப்பறுக்கக் கடவேன்கா ணெம்பெருமா
னுன்னலும் பிறப்பறுத்தற் கரிதெனிலொண் புலியூரா
பின்னுன்மற் றனைவோருங் கொடிக்காளம் பிடிப்போரோ. (கஅ)

விருத்தம்.

பொருவானவர் சூழ்ந்தசிற்றம்பலம் புலிபதஞ்சலி போற்று சிற்றம்பலம், பாருளோர்கள் பரவுசிற்றம்பலம் பரமனுடகமாடு சிற்றம்பல; மேருலாவுசிற் றம்பலஞ்செம்பொனு லெழுதிமேய் ந்தசிற் றம்பலமெம்பிரான், சீருலாமுறை பாடுசிற்றம்பலஞ் செம்பொனம்பலந் தில்லைச்சிற்றம்பலம். (கக)

உயிர்வருக்கமோனை - அகவல்.

அம்பலக்கூத்தன் ஆரூர்மாநவன்
இடைமருதீசன் ஈங்கோய்மலையினன்
உறையூரெந்தை ஊறன்மாநகரினன்
எறும்பிமாமலையினன் ஏடகத்துறைவோன்
ஐயாறமர்ந்த வமரர்கள்பெருமான்
ஒற்றியூரிறையோன் ஓமாம்புலியூர்ச்
சிற்றம்பலவன் சீர்பரவுதுமே. (க00)

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைக்கலம்பகம்

முற்றிற்று.

விளம்பரம்.

இதனால் சகலமானவர்களுக்கும் தெரிவிப்ப தென்னவென்றால் இதனடியிற்குறித்த புத்தகங்களை இதனடியிற் கையொப்பமிட்ட என்னிடத்திலும் சென்னை பெத்துநாய்க்கன்பேட்டை கோவிந்தப்பநாய்க்கன் வீதி 110-வது நெம்பர் வீட்டிலிருக்கும் சி. அ. இரத்நசபாபதிமுதலியா ரிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

		ரூ.	அ.	பை.
வீரநாராயணர்விஜயம் (திக்)	...	1	0	0
ஷை (திண்)	...	0	8	0
ஈட்டியெழுபது உரையுடன் (திக்)	...	0	2	0
ஷை (திண்)	...	0	1	3
செங்குந்தர்மரபுவிளக்கம்	...	0	0	6

செங்குந்தர்பிள்ளைத்தமிழ், சின்னகட்டியம், பெரியகட்டியம், ஊசல்முதலியன	...	0	2	0
செங்குந்தர்மாலை, செங்குந்தர்தசாங்கம்	...	0	0	9
சேனைத்தலைவர் மரபுவிளக்கச்சூருவளி	...	0	1	0
செங்குந்தர்திருக்கைவழக்கம்	...	0	0	9
செங்குந்தர்சங்கப்பட்டயம்	...	0	1	0
திருவொற்றியூர் செங்குந்தவிநாயகர்மாலை		0	0	3
ஆத்திசூடிபதவுரை	...	0	0	6
கொன்றைவேந்தன்பதவுரை	...	0	0	9
வெற்றிவேற்கைபதவுரை	...	0	1	0
வாக்குண்டாம் பதவுரை	...	0	1	3
நல்வழிபதவுரை	...	0	1	6
நன்னெறிபதவுரை	...	0	1	6
நால்வர்நான்மணிமாலை	...	0	0	9
சோணசைலமாலை	...	0	1	0
குமரேசசதகம்	...	0	2	0
அறப்பளீசுரசதகம்	...	0	2	0
மணவாளநாராயணசதகம்	...	0	2	0
தண்டலையார்சதகம்	...	0	2	0
அற்புதத்தேவாரத்திரட்டு	...	0	3	0
ஔவையார்சரித்திரம்	...	0	2	0
பிரமோத்தரகாண்டம்	...	1	0	0

பத்துக்கு க-கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

இனி யச்சிடப்படும் புத்தகங்களாவன.

காஞ்சிகச்சபேசர்மாலை

ஷெ யந்தாதி

சுயம்புஉலா

திருச்செந்தூர் பிள்ளைத்தமிழ்

இங்ஙனம்,

P. C. MURUGESA MUDELIAR.

Secretary A. M. P. S.

Reading Room & Library,

Conjeevaram.

பி - செ. முருகேசமுதலியார்.

செக்ரிடெரி

ஆரியமதபிரவர்த்தகசபையின்

ரீடிங்ரூம் & லைப்ரெரி

காஞ்சிபுரம்.